

Individ nr. 411

Jochum Christensen Bruun

er født ca. 1630, og han levede endnu først i 1700erne . Han blev gift ca. 1655 med Maren Jensdatter Worm

Jochum Christensen Bruun nævnes første gang 1661 som skovrider i Hårup, Linå Sogn. En skovrider blev udtaget blandt kongens jagtpersonale eller blandt lavadelen. Bestillingen pålagde dem at ride rundt i skovene og værne vildtet mod krybskytter og skovene mod ulovlig hugst, desuden skulle de bekæmpe omstrejfende hunde, holde gederne borte fra skovene og sørge for, at skovene var omgivet med forsvarlige hegn. Skovriderne stod under lensmændene, men jagtmestrene havde også et vist opsyn med dem.

Efter enevældens indførelse stilledes skovriderne under overførsteren. En skovriders samlede løn i rede penge og naturalier udgjorde 80 rdlr, og fra 1688 var skovriderne tillige skattefri.

I 1665 rejste Jochum Christensen Bruun en sag om nogle dyr, som havde forvildet sig fra kronens skove og ind på præstegårdens område. Senere samme år mødte Christen Skødt i Voldby for retten og vidnede, at han for nogen tid siden havde skudt en ulv på Voldby Mark, og han begærede af herredsmændene, at han måtte bevilges

„en ringe Venge aff hver Mand for sin Umage, saa vilde han gøre hans største Flid at skyde saadan skadelig Dyr, saa mange han kunde overkomme”.

For retten fremstod en del mænd, som vedtog, at Christen Skødt skulle have 4 Sk, „paa det hånd dies berede och flittigste kunde vere om at ødelegge saadan skadelig Dyr”.

Jochum Christensen Bruun fremstod også i retten og svarede på en forespørgsel angående skovenes tilstand i Gjern Herred, at skoven – det vil sige vildtbanen – var „ved god Magt” , .uden alleneste huis Ulfuer och undertiden strænge Vinter ødelegger”

Jochum Christensen Bruun optrådte i 1669 sammen med andre vidner i anledning af en brand, „som er skeed udi Lenno skouf ooh hiede” · · „hans kongelige Majestæts Wildbane thil stoer skade,”- „de fadtig folch som boer om Kreng i byerne thil stoer skade paa dires Græsning thil dires Femon”:

I året 1672 blev der udtaget stævning mod Jochum Christensen Bruun, der da kaldes Jochum Brou, for at have udtaget af et bo i Linå, hvortil herredsfoged Niels Gregersen havde førsteret, en jernkakkelovn, 1 seng, 34 tdr. havre m.m - i alt for 77 rdlr. 2 mk.

Jochum Christensen Bruun købte samme år svogeren Thomas Andersens part af overgården i Linå Sogn, og i 1673 gav han præsten i Alling fuldmagt til at give Thomas Andersen pant „udi vores halffue Gaard i Linå” for en gæld fra svigerfaderens tid, „Tredieparten nemlig af den halve Gaard, som er tilfalden ham efter salig Jens Worm met sin kiære Hustru Maren Jensdatter”

Det drejede sig om 22 rdlr. 1 mk, som Thomas Andersen engang havde forstrakt Jens Hansen Worm med.

Svigermoderen Anne Bertelsdatter ejede øjensynlig endnu den halve del af Overgården, men sad i små kår.

Senere på året lovbydes halvdelen af Overgården „med dens tilliggende Gadehuse beregnet paa 14 Bindinger, staaende paa den søndre Side af Gaarden'. Lovbydningen skete ved Jochum Christensen

Bruun, så det er rimeligvis den halvdel, han sammen med sine to svogre var ejer af, som blev afhændet.

Jochum Christensen Bruun nævnes 1677 i en sag rejst af svogeren angående en smugkro i krudhuset ved Resenbro. Her boede en kvinde ved en stærkt befærdet vej, og hun havde ikke kunnet modstå fristelsen til at sælge af det gods Randersøl. Mellem dem, der havde smagt på dette, var også Jochum Christensen Bruun.

Sidste gang Jochum Christensen Bruun nævnes er 1702 i en fortegnelse over restanter til Christen Fischer på Silkeborg slot, som han skyldte 167 rdl.